

b) wysokość należności z tytułu podatku wyrównawczego od poszczególnych towarów, umieszczonych na liście, obliczoną od zryczałtowanej wartości tych towarów z przeliczeniem na jednostkę wagi lub od sztuki i z uwzględnieniem w ustaleniu wysokości podatku ilości faz obrotu, przez jakieby dany towar oraz jego części składowe przeszły, gdyby towar był wyprodukowany przez przedsiębiorstwa, opłacające podatek przemysłowy w myśl niniejszej ustawy;

c) przepisy wymiarowe, poborowe, terminy płatności podatku oraz władze, powołane do wymiaru i poboru podatku;

d) odpowiedzialność za podatek;

e) sposób zwrotu podatku w eksporcie i w reeksporcie.

Pobór podatku wyrównawczego od poszczególnych towarów wchodzi w życie równocześnie z wprowadzeniem od tychże towarów, wyprodukowanych na obszarze obowiązywania niniejszej ustawy, scalonego podatku przemysłowego od obrotu, który będzie pobierany jednorazowo za wszystkie późniejsze fazy obrotów.

Towary, od których opłacony zostanie podatek wyrównawczy lub scalony podatek obrotowy, wolne będą od podatku przemysłowego od obrotu".

Art. 30. (1) W kategorii drugiej rozdz. I części II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, dodaje się nowy punkt 4 treści następującej:

„sprzedaż mięsa, połączona z wyrębem, odpowiadająca cechom, określonym w p. 1".

(2) W kategorii trzeciej rozdz. I części II lit. A taryfy dodaje się nowy punkt 3 treści następującej:

„sprzedaż mięsa, połączona z wyrębem, odpowiadająca warunkom, określonym w p. 1".

(3) W kategorii czwartej rozdz. I części II lit. A taryfy po słowach: „charakteru pokoju" dodaje się słowa: „oraz sprzedaż mięsa połączona z wyrębem, odpowiadająca powyższym warunkom".

Art. 31. Kategoria czwarta rozdz. V części II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, otrzymuje brzmienie następujące:

„Na sumę do dwudziestu tysięcy (20.000) złotych".

Art. 32. Kategoria czwarta rozdz. X części II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, otrzymuje brzmienie następujące:

„Hotele i pokoje umeblowane, posiadające do wynajęcia ponad 2 do 6 pokoi; zajazdy i gospody w osadach wiejskich bez wyszynku oraz domy noclegowe".

Art. 33. Rozdział XII części II lit. A taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, otrzymuje tytuł:

„XII. Księgarnie (art. 5 p. 1)".

Art. 34. Kategoria ósma rozdz. XIX części II lit. C taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, otrzymuje brzmienie następujące:

„Zatrudniające robotników tak przy fabrykacji ręcznej, jak i przy stosowaniu silników mechanicznych od 1 do 4, licząc w tem właściciela przedsiębiorstwa i członków jego rodziny, zatrudnionych w przedsiębiorstwie".

Art. 35. Winni uszczuplenia należności z tytułu podatku, o którym mowa w art. 20 ust. 3 oraz w art. 29 niniejszej ustawy, o ile podatki te będą pobierane na granicy, względnie przez władze celne, ulegają karze pieniężnej w wysokości pięciokrotnej uszczuplonej, względnie narażonej na uszczuplenie należności podatkowej. Pozatem mają w tym wypadku zastosowanie postanowienia ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609), przewidziane dla przestępstw, polegających na naruszeniu przepisów w przedmiotach, wymienionych w art. 1 p. 1 i 15 ustawy karnej skarbowej oraz w postanowieniach części drugiej tejże ustawy.

Art. 36. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszymi przepisami prawnymi oraz niniejszą ustawą, jak również ze zmianą numeracji.

Art. 37. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej, nie wyłączając województwa śląskiego, z tem, że art. 26 zyskuje moc obowiązującą od dnia 1 stycznia 1934 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*

832.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 19 grudnia 1931 r.

o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych.

Art. 1. (1) Osoby, osiągające dochód z zajęć zawodowych, przy których są pobierane opłaty, określane w drodze publiczno-prawnej, będące wynagrodzeniem tych osób za czynności o charakterze

publiczno-prawnym, a mianowicie: notariusze (rejenci), pisarze hipoteczni i komornicy — opłacają nadzwyczajny podatek od dochodu, osiąganego z tytułu spełniania danego zajęcia zawodowego.

(2) Za podstawę obliczenia wysokości nadzwyczajnego podatku u notariuszów (rejentów) i pisarzy hipotecznych służy dochód, osiągany z tytułu opłat, pobieranych za spełnianie danego zajęcia zawodowego.

(3) Za podstawę obliczenia wysokości nadzwyczajnego podatku od komorników służy dochód, osiągnięty przy spełnianiu danego zajęcia zawodowego, a ustalony przy obliczaniu ogólnego dochodu dla wymiaru państwowego podatku dochodowego w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58, poz. 411) wraz z późniejszymi zmianami.

(4) Pierwsze obliczenie nadzwyczajnego podatku uskutecznione będzie od dochodu, osiągniętego z zajęć zawodowych w 1932 roku kalendarzowym.

Art. 2. Nadzwyczajnemu podatkowi podlegają osoby, których dochód roczny z danego zajęcia zawodowego przekracza kwotę 12.000 zł.

Art. 3. Opodatkowaniu podlegają dochody, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym, poprzedzającym rok podatkowy.

Art. 4. (1) Nadzwyczajny podatek oblicza się według następującej skali:

Stopień dochodu	Wysokość dochodów z danego zajęcia zawodowego w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	12.000	16.000	3%
2	16.000	20.000	4%
3	20.000	28.000	5,5%
4	28.000	36.000	7%
5	36.000	48.000	8%
6	48.000	64.000	10%
7	64.000	80.000	13%
8	80.000	112.000	16%
9	112.000	176.000	18%
10	176.000	—	20%

(2) Podatek należy jednak obliczać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż pozostaje z największego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

(3) O ile z dochodu, miarodajnego dla obliczenia podatku, po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostaje mniej niż 12.000 zł., należy podatek obliczyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki dochodu ponad 12.000 zł.

Art. 5. (1) Dochód dla obliczenia nadzwyczajnego podatku ustalają w I instancji komisje szacunkowe do spraw podatku dochodowego.

(2) Obliczenie i pobór nadzwyczajnego podatku uskuteczniają urzędy skarbowe, w okręgu których wymierza się państwowy podatek dochodowy.

Art. 6. O wysokości przypadającego do zapłaty nadzwyczajnego podatku zawiadamia się płatników przez doręczenie nakazu płatniczego w terminie do dnia 1 października roku podatkowego.

Art. 7. Od nakazu płatniczego przysługuje płatnikowi prawo odwołania się w terminie dni 30. Odwołanie rozstrzyga komisja odwoławcza do spraw podatku dochodowego. Omyłki w obliczaniu podatku prostuje urząd skarbowy z urzędu lub na wniosek płatnika.

Art. 8. Obowiązek podatkowy zaczyna się po nastaniu stosunków, uzasadniających obowiązek podatkowy.

Art. 9. (1) Osoby, które przy obliczeniu nadzwyczajnego podatku opuszczono, lub które przy pierwotnym obliczeniu niewłaściwie uwolniono od podatku, albo co do których obliczenie podatku wskutek później ujawnionych okoliczności okazało się za niskie, powinny być pociągnięte do podatku dodatkowo za cały czas ubiegły, lecz nie więcej, niż za pięć lat, bezpośrednio poprzedzających rok, w którym stwierdzono te okoliczności.

(2) W razie śmierci płatnika odpowiedzialność za należność podatkową obciąża masę spadkową lub spadkobierców, tych ostatnich jednak tylko do wysokości ich udziałów w spadku.

Art. 10. (1) Termin płatności nadzwyczajnego podatku ustanawia się na dzień 1 listopada każdego roku podatkowego.

(2) Płatnicy nadzwyczajnego podatku są obowiązani po upływie każdego miesiąca roku kalendarzowego najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca ustalić dochód, osiągnięty w ubiegłym miesiącu, i od tego dochodu wpłacić zaliczkę miesięczną na poczet przyszłego podatku w wysokości stopy procentowej podatku, jaka według skali art. 4 niniejszej ustawy przypada od miesięcznego dochodu, obliczonego w stosunku rocznym, t. j. pomnożonego przez 12. O obliczeniu i wpłaceniu każdej zaliczki obowiązani są płatnicy zawiadomić właściwy urząd skarbowy.

(3) Dla należytego obliczenia dochodów, osiągniętych w poszczególnych miesiącach, obowiązani są płatnicy nadzwyczajnego podatku prowadzić specjalną księgę przychodów i rozchodów danego zajęcia zawodowego, wraz z odpowiednimi dowodami.

(4) Urzędowi skarbowemu przysługuje prawo sprawdzania terminowego i prawidłowego obliczenia wysokości miesięcznych zaliczek. O ile po sprawdzeniu okaże się, że zaliczki wcale nie obliczono i nie wpłacono lub też płacono ją po terminie, względnie w kwocie za niskiej, urząd skarbowy uskutecznia z urzędu obliczenie zaliczki i wzywa płatnika do jej uiszczenia w terminie dni 7-miu.

(5) Nieuiszczone w terminie zaliczki stają się zaległością i podlegają egzekucyjnemu ściąganiu

wraz z karami za zwłokę od ustawowych terminów płatności zaliczek.

(6) W razie stwierdzenia nierzetelności zapisów do księgi przychodów i rozchodów, o której mowa w ust. 3, winni podlegają grzywnie od 500 zł. do 3.000 zł.

(7) Pierwszą zaliczkę na powyższych zasadach należy wpłacić do dnia 15 lutego 1932 r.

Art. 11. Upoważnia się Ministra Skarbu do zwalniania płatników od obowiązku uiszczania zaliczek z art. 10 w przypadkach, w których przyjąć należy, że roczny dochód, służący za podstawę obliczenia nadzwyczajnego podatku, nie przekroczy 12.000 złotych rocznie.

Art. 12. Podatnicy, którym nakazy płatnicze doręczono po 15 października, powinni uiścić cały podatek w ciągu dni 30 po dniu doręczenia nakazu płatniczego.

Art. 13. Zaległy nadzwyczajny podatek ściągają skarbowe organa egzekucyjne na podstawie obowiązujących przepisów.

Art. 14. Doręczanie nakazów płatniczych oraz wszelkich pism w sprawie nadzwyczajnego podatku uskutecznia się w trybie art. 121 — 124 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Art. 15. Nadzwyczajny podatek wolny jest od 10% dodatku, uiszczanego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82) oraz jest potrącalny od dochodu przy wymiarze państwowego podatku dochodowego.

Art. 16. Upoważnia się Ministra Skarbu do zaliczania na poczet zaliczek, o których mowa w art. 10, dobrowolnych wpłat, uskutecznianych przez płatników nadzwyczajnego podatku na rzecz Naczelnego Komitetu dla Walki z Bezrobociem przy Prezesie Rady Ministrów.

Art. 17. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 18. Ustawa niniejsza wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem 1 stycznia 1932 r. i traci moc obowiązującą w terminie, który określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

883.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 19 grudnia 1931 r.

o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego.

Art. 1. W myśl art. 12 statutu Banku Polskiego (załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 966) zatwierdza się uchwałę Zwyczajnego Walnego Zebrania Akcjonariuszów Banku Polskiego z dnia 24 lutego 1931 r., dotyczącą zmian artykułów 25, 29, 32 i 39 statutu Banku Polskiego oraz uchylenia art. 26-a.

Tekst zmienionych artykułów podaje się jako załącznik, stanowiący integralną część niniejszej ustawy.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 113, poz. 966) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 548) oraz niniejszą ustawą.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Załącznik do ustawy.

TEKST ZMIENIONYCH ARTYKUŁÓW STATUTU BANKU POLSKIEGO.

Art. 25.

Rada Banku składa się z Prezesa Banku i Wiceprezesa Banku, mianowanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej, oraz 12 członków Rady, wybieranych przez Walne Zebranie, które wybiera nadto corocznie trzech zastępców. W razie ustąpienia członka Rady przed terminem, albo z powodu sprzeciwu Ministra Skarbu (art. 26), wchodzi ten zastępca, który otrzymał najwięcej głosów; przy równej liczbie głosów wchodzi starszy wiekiem. Zastępca sprawuje czynności członka aż do najbliższego Zwyczajnego Walnego Zebrania.

Obok członków Rady z wyboru wchodzi z urzędu do Rady na czas pełnienia swoich funkcji Komisarz Banku (art. 39), który może być urzędnikiem państwowym.

Art. 26-a

uchyla się.

Art. 29.

Członkami Rady nie mogą być posłowie, senatorowie, wojskowi w służbie czynnej, ani urzędnicy państwowi, z wyjątkiem, przewidzianym w art. 25. Członkowie Rady muszą odpowiadać warunkom, wymienionym w punktach b) i c) art. 16.

Członek Rady, który stracił prawo uczestniczenia w Walnym Zebraniu lub warunki wybieralności do Rady, przestaje być członkiem Rady.

Art. 32.

Uchwały Rady zapadają prostą większością głosów; w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

Art. 39.

Ministrowi Skarbu przysługuje prawo mianowania Komisarza Banku oraz Zastępcy Komisarza. Komisarz Banku, a w jego nieobecności Zastępca Komisarza jest członkiem Rady Banku z urzędu (art. 25).

Komisarz Banku i Zastępca Komisarza mogą brać udział w posiedzeniach Dyrekcji Banku z głosem doradczym oraz mają prawo żądania od władz Banku wszelkich wyjaśnień.